

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Štěpána Výborného v právní věci žalobce: **N. H.**, zastoupený Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou se sídlem Havířov, Svornosti 86/2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 7. 2024, č. j. 20 Az 23/2024 - 32, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřuje proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2024, č. j. OAM-247/BA-BA07-LE24-2024. Tímto rozhodnutím byla podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel žádá, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Stěžovatel se obává, že by mohl být do země původu vyhoštěn dříve, než by došlo k posouzení jeho kasační stížnosti; v řízení by tak nemohl uplatňovat všechna práva. Tato obava je umocněna tím, že probíhá řízení o jeho správním vyhoštění. Tím by mohlo dojít k narušení práva na spravedlivý proces.

[3] Stěžovatel ke kasační stížnosti přiložil několik dokumentů (obrázků) ve formátu jpg. Jeden z obrázků představuje e-mail od paní V. Y., nar. X, v němž tato uvádí, že stěžovatel je její přítel, potkali se 5. 12. 2021, v únoru 2022 přijela do Česka, kde jí nabídl společný život a 4. 3. 2023 se jim narodila dcera. Jelikož je stěžovatel nyní *v táboře*, nemá již finanční prostředky na bydlení a žije v bezplatném sociálním bydlení s nepříliš dobrými podmínkami. V současné době nepracuje, protože pečuje o dítě. Chtěla by, aby se stěžovatel vrátil, aby spolu mohli opět všichni bydlet jako rodina. Součástí obrazových příloh jsou také doklady totožnosti na jméno Y. V. (X) a Y. E. (X), část dokladu totožnosti na jméno N. (nar. X) a část rodného listu nezl. E. J., v němž otec není uveden. Další obrázky ve velmi nízké

kvalitě zobrazují skupiny mužů nebo jednotlivce a představují nejspíše poukaz na bezpečnostní situaci v zemi původu stěžovatele, nejsou nijak datovány ani popsány.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl odkladný účinek nepřiznat, neboť stěžovatel nesplňuje podmínky pro jeho přiznání.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu nejsou splněny.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Odkladný účinek lze na základě návrhu stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[8] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákoným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce charakterizoval v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda újma tvrzená stěžovatelem vůbec naplňuje předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, respektive zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo způsobilé tvrzenou újmu odvrátit. Stěžovatel ve svém návrhu argumentuje toliko tím, že by nepřiznání odkladného účinku představovalo zásah do jeho práva na spravedlivý proces.

[10] Především je třeba upozornit, že stěžovatel toto své obecné tvrzení žádným způsobem nerozvádí. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, k této otázce uvedl, že „*obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.*“ Z uvedeného vyplývá, že povinnost stěžovatele vycestovat z území České republiky sama o sobě nemůže ohrozit jeho procesní práva v nyní probíhajícím soudním řízení. Má-li být ohrožení tohoto práva důvodem pro přiznání odkladného účinku, je nezbytné, aby stěžovatel uvedl, jaká konkrétní procesní práva budou nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti ohrožena a konkrétně čím a proč je jeho osobní účast v řízení opravdu nezbytná. Stěžovatel se však omezil na pouhé ničím nepodložené

pokračování

konstatování. V tomto směru lze odkázat na ustálenou rozhodovací praxi tohoto soudu (například usnesení ze dne 5. 10. 2017, č. j. 2 Azs 273/2017 - 19, ze dne 11. 7. 2017, č. j. 6 Azs 270/2017 - 28, nebo ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38), která se zabývala obdobnými případy.

[11] Stěžovatelova žádost o přiznání odkladného účinku neobsahuje jakákoli další tvrzení, která by jeho přiznání odůvodňovala. Pokud jde o přiloženou obrazovou dokumentaci, z ní není patrná jakákoli souvislost s důvodem, o který se opírá návrh na přiznání odkladného účinku. Vztahuje se pravděpodobně dílem k bezpečnostní situaci v zemi původu stěžovatele, dílem k jeho osobním či rodinným poměrům. Tyto aspekty věci nicméně stěžovatel ve svém návrhu za důvody, pro které by měl být kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, nezmiňuje; pro rozhodování o tomto návrhu jsou proto bezpředmětné.

[12] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že právní následky napadeného rozsudku (respektive jemu předcházejícího správního rozhodnutí) pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Není proto splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.), a proto nemohlo být jeho návrhu vyhověno.

[13] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat žádné závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (srov. usnesení tohoto soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2024

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu